

Organisationer nu i mange Aar gentagne Gange har henvendt sig til Lovgivningsmagten med sine beskedne Krav om at komme ind under Lovgivningens Beskyttelse i forskellige Tilfælde, hvor den ikke selv var i Stand til at skabe sig den nødvendige Beskyttelse. Jeg skal saaledes minde om, at da Lukkeloven blev forelagt i Samlingen 1907—08, henvendte Medhjælperstanden sig til Lovgivningsmagten med et Andragende om, at der maatte blive taget Hensyn til Medhjælpernes Stilling, og at de maatte komme ind under lignende Beskyttelsesformer, som var givne for andre Arbejdere ved Bestemmelserne i Fabrikloven. Medhjælperne blev den Gang afvist af Lovgivningsmagten med den samme Begrundelse, som nu gøres gældende, at deres Krav passede ikke indenfor det foreliggende Lovforslags Rammer. I Samlingen 1910—11, da vi havde Fabrikloven til Revision, henvendte Medhjælperstanden sig igen til Lovgivningsmagten, men med det samme Resultat; ej heller Fabriklovens Rammer egnede sig til at optage de Krav, de ønskede at faa gennemført. Nu har de igen henvendt sig til os ved denne Lovs Revision, og det kan jo ikke nægtes, at Medhjælperstanden har en vis Andel i denne Lovs Tilblivelse. Den Gang nemlig Forslag om denne Lov endelig blev fremsat, var det en Følge af, at Principalerne og Medhjælperne i skøn Forening henvendte sig til Lovgivningsmagten med Anmodning om at faa en saadan Lov gennemført, og der er vist ikke noget at sige til, at Medhjælperne lever i den Tro, at netop denne Lov indeholder de Rammer, som de Krav, de stiller, kunde passe ind i. Jeg har i øvrigt samme Opfattelse. Jeg kan ikke se rettere, end at de Bestemmelser, der staar i § 5 og i § 6, er i nøjeste Overensstemmelse med Lovforslagets hele Formaal; men ikke des mindre har et Flertal ment, at man burde afvise de Krav, der saaledes er stillede fra Medhjælperstandens Side. Hvad man mener at opnaa hermed, staar mig ikke rigtig klart. Man kan maaske opnaa en Udsættelse af Gennemførelsen af disse Krav en lille Tid, men man vil ikke kunne forhindre, at disse Krav alligevel bliver gennemført. Selv om det ikke lykkes at gennemføre dem i Øjeblikket ad Lovgivningens Vej, vil Medhjælperstanden ganske sikkert gennem deres Organisationer nok kunne finde Veje, ad hvilke de vil kunne gennemføre Kravene. Om den Løsning af Spørgsmaalet bliver lykkeligere for de interes-

serede Parter end at faa Spørgsmaalet løst ad Lovgivningens Vej, derom skal jeg ikke udtale mig. Men jeg har en Formodning om, at Løsningen da ikke vil blive saa fredelig, som den vilde kunne blive, hvis man kunde enes om at løse dette Spørgsmaal ved Lovgivningens Hjælp.

Jeg nævnede før, at der under Nr. 23 af et Mindretal er stillet et Ændringsforslag til § 8 gaaende ud paa at lade Bestemmelsen om Siddepladser udgaa af Lovforslaget. Jeg vil gerne minde det ærede Mindretal om, at denne Bestemmelse er blevet meget stærkt anbefalet fra Lægers Side. Der foreligger saaledes en Erklæring fra det kongelige Sundhedskollegium samt fra Universitetets hygiejniske Laboratorium, hvori der udtales, at Gennemførelsen af Lovregler paa det her omhandlede Omraade maatte anses for meget ønskelig. Der foreligger endvidere en Anbefaling af at faa denne Bestemmelse optaget i Loven fra Arbejdsraadet, et Raad, som jo beskæftiger sig med Arbejdsforhold og har erhvervet sig en betydelig praktisk Erfaring paa dette Omraade, og hvis Anbefaling jeg derfor mener maa veje noget til, naar det finder Anledning til at komme frem med en saadan overfor Lovgivningsmagten. Der foreligger ligeledes Andragender fra Centralorganisationen for de danske Handels- og Kontor-medhjælperforeninger samt fra Kvindernes Handels- og Kontoristforening. Det sidste Andragende fra Kvindernes Handels- og Kontoristforening indeholder en særdeles indtrængende Anmodning om at faa dette Paabud om Siddepladser indført i Loven. De udtaler endvidere, at denne Bestemmelse vil faa stor Betydning for de kvindelige Ekspedienter, hvis Helbredstilstand utvivlsomt lider under det anstrengende staaende Arbejde. Det forekommer mig, at disse Erklæringer og Anbefalinger vejer tungt til i Retning af, at en saadan Bestemmelse bliver indført i Loven. Men endvidere kan jeg henvise til, at en saadan Bestemmelse jo allerede er indført i forskellige Landes Lovgivning. Jeg kan saaledes nævne, at en saadan Bestemmelse er indført i den engelske Lov af 9. August 1899, i den tyske Lov af 28. November 1900, i den franske Lov af 29. December 1900, i den belgiske Lov af 25. Juni 1905, i Loven af 27. April 1905 for Kanton Basel og i Lov af 25. Maj 1905 for St. Gallen i Svejts. Vi ser altsaa, at de omliggende civiliserede Lande allerede for mange Aar siden har indført denne humane Bestemmelse i deres Lovgivning